

Verslag vergadering raadsronde raadzaal d.d. 21 januari 2020

Verslag: Het Notuleercentrum

Terrassenverordening

Aanwezig:

Voorzitter: de heer A.C. van der Gugten

College: mevrouw A. Penn-te Strake

Griffie: V. Vroemen

Fractiewoordvoerders: de dames Maassen, Schut, Meese, Heine, Nuyts en Fokke en de heren Pas, Geurts, Severijns, Gorren, Willems, Gilissen, Lurvink en Passenier.

De **voorzitter** opent de vergadering om 19.04 uur en heet de aanwezigen welkom. Nog niet alle fracties zijn aanwezig. Aan de orde is de raadsronde over de Terrasverordening. Op 17 december 2019 heeft er een stads- en informatieronde plaatsgevonden waarin zijn twee toezeggingen zijn gedaan over de beantwoording van een aantal vragen en over een was/wordt-lijst.

Op 14 januari jl. is de reactie op de toezeggingen aan de fracties gestuurd. Daarnaast heeft een inwoner schriftelijke bijdragen gegeven en heeft de Bewonersvereniging Jekerkwartier ingesproken. De stukken zijn bij het raadsvoorstel gevoegd.

Raad

GroenLinks (Passenier) ziet in de Terrasverordening een aantal onderwerpen die lijken te leiden tot onverenigbare belangen, zo begrijpt hij uit reacties van ondernemers en bewoners. Het betreft de loodlijnproblematiek ofwel de verdeling van pleinterrassen onder ondernemers; het uitbreiden van de mogelijkheden door het bestendigingsbeleid, dat tot nu toe in het terrassenbeleid was opgenomen, te verlaten; de uitvoeringsregels waarin de nadere toetsingsgronden moeten worden uitgewerkt en tot slot de duur van de vergunning die niet onbepaald is en voor iedere ondernemer voor vijf jaar geldt, ingaande 4 januari 2021.

De loodlijnoplossing voor de verdeling van pleinterrassen is wat GroenLinks betreft een te rigide regel. Iedere horecagelegenheid die een zichtverbinding heeft met het plein zou de mogelijkheid moeten hebben om mee te doen in de verdeling. Ondernemers zouden meer tijd dan vier weken moeten krijgen om tot een goede verdeling te komen en moeten zo veel mogelijk zelf met een verdeling komen. Lukt dit niet binnen twee maanden, dan moet de gemeente de knoop doorhakken. Het verdelen van het bestendigingsbeleid is akkoord onder de voorwaarde dat er criteria worden vastgelegd voor de leefbaarheid. Het probleem is dat die criteria er nog niet zijn, terwijl de verordening wel voorligt om te worden goedgekeurd. GroenLinks stelt terrasverwarming voor als een van de criteria. Horecaondernemers verwarmen hun terrassen met een achterhaalde techniek of verwarmen non-stop, ook als de terrassen leeg zijn. De heer Passenier wijst op de Green Deal tussen Koninklijke Horeca Nederland en de gemeente Tilburg als *good practice*. GroenLinks dient voor de raadsvergadering een motie in om verduurzaming te realiseren door een soortgelijke Deal voor te stellen. GroenLinks is tot slot blij met de gelijktrekking van de duur en de periode van vijf jaar.

CDA (Heine) denkt dat er meer dan de twee genoemde alternatieven moeten zijn voor de loodlijn om aan de nabijheidseis te voldoen, bijvoorbeeld kan er vanuit het middelpunt van de gevel een lijn van 30 meter worden getrokken. Het CDA wil graag dat er meer mogelijkheden goed worden uitgewerkt want die worden nu gemist. Daarnaast wijst zij erop dat de ondernemers zelf werken aan een plan. CDA heeft nog geen standpunt en wil eerst een bespreking met de fractie.

VVD (Severijns) vraagt CDA bij interruptie of het hiermee niet nodeloos ingewikkeld wordt. De loodlijn is een compromis en juridisch het meest houdbaar. Een alternatief dat juridisch minder houdbaar is, kan weer tot een eindeloze procesgang leiden.

CDA (Heine) meent dat als de loodlijn het meest juridisch houdbaar blijkt, dit dan moet worden onderbouwd; dit had ook al lang gedaan kunnen zijn.

SAB (Gorren) geeft bij interruptie aan dat de loodlijn misschien juridisch de meest houdbare oplossing

is, maar de vraag is: is het ook de juiste oplossing?

CDA (Heine) wijst erop dat het evenredigheidsbeginsel een van de algemene beginselen van behoorlijk bestuur is en ook staat dit in de Handreiking Schaarse Vergunningen van de VNG. Zij meent dat ambtenaren de consequenties moeten hebben bekeken van het hanteren van het criterium van de loodlijn.

PVV (Geurts) vraagt zich ook af of dit de juiste oplossing voor de ondernemers is. Hij wijst erop dat als de ondernemers eronder lijden, de stad eronder lijdt.

GroenLinks (Passenier) vraagt om een regeling waarin rechtvaardigheid uitgangspunt is en niet zozeer juridische houdbaarheid.

CDA (Heine) is blij dat de ondernemer in de Sporenstraat zijn lang gewenste terras zou kunnen krijgen. CDA is voor versoepeling van de regels. De fractie vraagt zich of de raad nog wordt meegenomen in de nadere uitwerkingsregels, bijvoorbeeld in het buiten-staand-drinkenbeleid. Komt het college met een pakket van maatregelen terug naar de raad?

Ook vraagt de fractie of het college bereid is om de duur van de vergunning te verhogen van vijf jaar naar acht jaar want dat is de wens van de ondernemers.

Groep Lurvink (Lurvink) meent dat de horecaonderneming Het Kläöske aan het Onze Lieve Vrouweplein rechten heeft opgebouwd en er een uitzondering voor hen mag worden gemaakt bij de verdeling van de terrassen. De fractie vindt dat voor de droge horeca dezelfde regels moeten gelden als voor de natte horeca, met dezelfde toets over openings- en sluitingstijden.

Ook moet er een uitzondering worden gemaakt voor de Sporenstraat en de uitbater van de Pieke Potlood. Dit kan de leefbaarheid van bepaalde wijken en straten verbeteren. Groep Lurvink pleit voor een looptijd van de vergunning van vijf jaar. De tien jaar looptijd die de ondernemers wensen, geeft onvoldoende mogelijkheden aan buitenstaanders om mee te dingen naar de vergunningen.

Groep Lurvink wil meer duidelijkheid over het buiten-staand-drinkenbeleid voordat zij de verordening kan goedkeuren.

SPM (Willems) vindt het loodlijnverhaal niet juist, het adres bijvoorbeeld Onze Lieve Vrouweplein 2, 7 of 14 is meer logisch dan een loodlijn. De gemeente moet uitmaken wat de duur van de vergunning wordt, vijf, acht tien jaar. SPM vindt dat de eigenaren van de panden aan het Onze Lieve Vrouweplein of het Cörversplein, deze moeten kunnen exploiteren.

VVD (Severijns) heeft in gesprek met de ondernemers aan het Onze Lieve Vrouwplein en de Oude Brug geconstateerd dat de meeste ondernemers het eens zijn met de loodlijnen. De fractie stemt in met de loodlijnen.

De VVD vraagt aan de portefeuillehouder om te reageren op vragen uit de brief van de ondernemers van het Onze Lieve Vrouweplein.

50PLUS (Gilissen) roept op om ondernemers zelf een beslissing te laten nemen over hun terras. Burgerparticipatie staat immers hoog in het vaandel.

50PLUS stelt dat een vergunning nodig is om een terras te exploiteren waar drank en spijzen tegen betaling worden geserveerd. Als een ondernemer een 100-stoelenterras wil beginnen en geen betaling verlangt, heeft deze dan ook een vergunning nodig? Zo leest 50PLUS het raadsvoorstel.

50PLUS vraagt of de beslissing van de burgemeester over een vergunning ook wordt teruggekoppeld aan de raad. De fractie vraagt of ondernemers worden uitgesloten als zij niet voldoen aan de 20-vierkante meter regel en welke ondernemers zijn dat? 50PLUS vindt dat de duur van de vergunningen van vijf naar acht jaar kan. Kan een inschatting worden gemaakt van de ondernemers die mogelijk juridische stappen gaan ondernemen als zij geen vergunning krijgen?

LPM (Nuyts) staat achter de ondernemers en roept de burgemeester op om hier samen met de ondernemers uit te komen. Het is belangrijk zorgvuldigheid te betrachten.

LPM vindt dat bij nieuwe terrassen gekeken moet worden naar de leefbaarheid en vraagt de burgemeester hoe hiermee wordt omgegaan. LPM is het eens met de brief van de

Bewonerscommissie van het Jekerkwartier.

PvdA (Fokke) is niet blij met de loodlijnen en vraagt of er geen andere criteria zijn. De PvdA vindt een duur van vijf jaar voor de vergunning redelijk in vergelijking met de rest van Nederland en is blij dat de winkelgebonden horeca is uitgesloten. PvdA is benieuwd naar de nadere uitwerking van regels door de burgemeester.

De PvdA vraagt hoe er rekening wordt gehouden met de wensen van de inwoners; daar is in het voorstel weinig over terug te vinden.

PVM (Meese) wil net als de inspreker namens het Jekerkwartier dat er rekening wordt gehouden met leefbaarheidsrisico's. PVM wil geen nieuwe terrasvergunningen afgeven naast grondgebonden woningen. Ook moet in de toegang en doorgang rekening worden gehouden met mensen met een beperking. De droge horeca met een groot terras moet voldoen aan de dezelfde eisen als de natte horeca, zeker wat betreft de toiletgroepen. PVM heeft veel klachten ontvangen van ondernemers die veel tijd moeten besteden aan papieren rompslomp en de omgevingsvergunning. De ambtenaren geven de beloofde hulp daarbij niet. PVM is er voorstander van om ondernemers zelf de dingen te laten regelen.

Groep Maassen (Maassen) wijst op de bevoegdheidsverdeling, artikelen 5 en 6. De weigeringsgronden die de burgemeester tot haar beschikking heeft, artikel 5, worden aanzienlijk uitgebreid. In artikel 6 worden de bevoegdheden bij het vaststellen van de nadere regels over de exploitatie en het vaststellen van nieuwe weigeringsgronden ruimer. De raad heeft zo weinig te vertellen over de praktische uitwerking van het beleid. Groep Maassen vraagt hoe het college de raad gaat betrekken bij de besluitvorming. Hetzelfde geldt voor de terrasverwarming; de ondernemers vinden de terrasverwarming belangrijk voor een rendabele exploitatie. In de verordening staat daar weinig over. Groep Maassen vraagt of het college kan zeggen of de gevelterrassen gedurende de hele periode worden verwarmd en waarom er een terrasvrije periode nodig is. De loodlijn lijkt een gekunsteld criterium. Groep Maassen vraagt of het mogelijk is om voor het Onze Lieve Vrouweplein het aantal vierkante meters voor terrassen uit te breiden; een deel van het plein is nog terrasvrij. Restaurant Giardino della mama wil al jarenlang een terras uitbaten. Tot slot kan Groep Maassen zich vinden in het voorstel van het CDA om de vergunning uit te breiden naar acht jaar. Bij een zekerheid van een periode van vijf jaar zijn investeringen mogelijk minder rendabel.

SAB (Gorren) geeft aan dat de horecaondernemers hun boterham verdienen in deze stad met veel plezier, maar helaas ondervinden zij hinder van veel wet- en regelgeving. Daarmee dreigt Maastricht op culinair gebied en op terrassengebied stuk te gaan. Het is jammer dat de horecaondernemers niet zelf de kans hebben gekregen om rond de tafel te gaan zitten om met een oplossing te komen. Het zijn tenslotte ondernemers en SAB kan zich niet aan de indruk onttrekken dat deze mensen dit niet zelf zouden kunnen doen.

VVD (Severijns) bij interruptie, merkt op dat de ambtenarij en het college al bijna vier jaar met de ondernemers in gesprek zijn om deze regelingen te treffen.

SAB (Gorren) is van mening dat er dan geen goede gesprekken gevoerd zijn.

VVD (Severijns) geeft aan dat als op één na iedereen het met elkaar eens is, er geen sprake is van consensus.

PVV (Geurts) bij interruptie, valt SAB bij. Als een gesprek niet leidt tot consensus worden er geen oplossingen getroffen en zijn beide partijen niet tevreden. Dit moet de gemeente proberen te voorkomen. De gemeente moet de ondernemers niet pesten met allerlei regels.

SAB (Gorren) vindt het jammer dat er ook nu weer van bovenaf een regel komt om beleid te maken. SAB ziet graag dat de horecaondernemers en belanghebbenden dit onderdeel van het beleid zelf regelen en dat de duur van de vergunning naar acht jaar moet. SAB maakt duidelijk dat geen enkel bedrijf, door welk nieuw beleid dan ook, financieel in de problemen mag komen. Verander de definitie van het begrip plein en neem daarin de rondweg op zodat hoekpanden, zoals Het Kläöske, niet in de

problemen komen. De bevoegdheid voor het nader invullen van de uitvoeringsregels wordt geen collegebesluit maar blijft zo wenst SAB voorbehouden aan de raad. Het voorliggende raadsvoorstel zal SAB niet steunen.

SP (Schut) meent dat het invoeren van de loodlijnen geen rekening houdt met historisch ontstane situaties, investeringen van ondernemers of de positie van een ondernemer in de hoek van een plein. SP doet daarom de aanbeveling om de ondernemers een kans te geven om een eigen indelingsplan te ontwerpen en hen daarvoor zes weken de tijd te geven. De fractie vraagt zich af wat er gebeurt als deze verordening wordt ingevoerd. Wordt de raad dan geconfronteerd met claims van ondernemers? SP vraagt of er sprake is van een overgangstermijn of van een overgangsregeling.

De fractie is niet blij met het afschaffen van het bestendigingsgebied. De gemeenteraad zou een visie moeten hebben op delen van de stad, delen van straten, die ongeschikt worden geacht om een terrasvergunning voor te geven. De bewonersvereniging van het Jekerkwartier heeft dit ook ingebracht en daarmee is SP het volledig eens. De bewoners geven in hun bijdrage een drietal criteria mee op grond waarvan de gemeente kan zeggen niet over te gaan tot het verlenen van een terrasvergunning. De criteria zijn: geen nieuwe terrasvergunning naast bestaande grondgebonden woningen, doorgang vrijhouden voor weggebruikers, specifiek voetgangers en mensen met een beperking (naar dit criterium is in het raadsvoorstel artikel 5 lid 11 verwezen). SP vraagt de portefeuillehouder in overweging te nemen die criteria uit te werken in overleg met de raad of in elk geval de raad een voorstel voor te leggen.

SP vindt dat de stad niet alleen voor de ondernemer is, maar voor alle inwoners. Ook voor bewoners van de binnenstad moet het een prettige, leefbare stad zijn.

SP vraagt om een mogelijkheid te behouden om een gegeven vergunning in te trekken. Als bij veelvuldige klachten, handhaving en inspectie onvoldoende verbetering opleveren, dan moet er een mogelijkheid zijn om een vergunning in te trekken.

Bij een vergunningaanvraag moet de omgeving tijdig op de hoogte zijn en de gelegenheid krijgen om bezwaren op de aanvraag te uiten.

D66 (Pas) spreekt van een enerverende bijeenkomst op 17 december jl. over de nieuwe terrasverordening. Door loodlijnen komen sommige ondernemers niet meer in aanmerking voor een terras en anderen juist wel. D66 vindt dit een keihard voorstel voor sommige ondernemers en wil graag van de portefeuillehouder horen of dit gewenst is.

Op bladzijde 5 van het raadsvoorstel, onder het kopje Financiën, staat dat het voorstel geen directe invloed heeft op de gemeentelijke financiën, maar is het mogelijk dat schadevergoedingen en/of juridische procedures worden ingezet. Er kleeft een risico aan het besluit. Dat maakt het raadsvoorstel zo dubbel: mogelijk wel kosten, maar het is onbekend hoe veel.

Het trafohuisje aan het Cörversplein is één terras. Er is een verhogende stoep achter het trafohuisje. Er is een hoogteverschil en daardoor een fysieke afbakening, waardoor het terras waar het trafohuisje staat niet bestaat uit één maar in de ogen van D66 uit twee terrassen. Hierdoor zouden alle horecazaken aan het Cörversplein door loodlijnen een eigen terras kunnen hebben en is loting niet nodig. D66 wil van de portefeuillehouder weten of zij het hiermee eens is. D66 heeft film- en fotomateriaal om het gestelde te onderbouwen en te bevestigen.

Volgens de regels die zouden gaan gelden zou Het Kläöske aan het Onze Lieve Vrouweplein geen terras meer houden, omdat een loodlijn ontbreekt. Het is een hard gelag als deze uitbater zo hard wordt geraakt. De oplossing om de uitbater te laten meedingen op economische gronden kan volgens de raadsinformatiebrief van 14 januari jl. niet. D66 wil weten of de portefeuillehouder hiervoor een andere oplossing ziet.

Over droge en natte horeca geeft D66 aan dat een horecazaak op het Onze Lieve Vrouweplein 2 bij de nieuwe verdeling op basis van de loodlijnen ongeveer 100 stoelen krijgt. Deze zaak heeft één toilet. Dat schrijft de droge horecavergunning voor. D66 vraagt de portefeuillehouder of een terras met 100 stoelen en één toilet wenselijk is. Kan er door maatwerk in de vergunning worden opgenomen dat bij 30 vierkante meter er bijvoorbeeld twee toiletten moeten zijn?

In het raadsvoorstel op pagina 6 staat dat bij een door de ondernemers binnen vier weken opgesteld unaniem indelingsplan, dit plan door de gemeente wordt overgenomen. In de bijeenkomst van 17 december 2019 kwam naar voren dat de ondernemers een termijn van drie maanden redelijker vinden. Kan de portefeuillehouder zich hierin vinden?

D66 vindt een vergunningstermijn van vijf jaar aan de lage kant, gezien de onzekerheid voor de ondernemers. Volgens D66 is er geen minimale tijdsduur verplicht, alleen oneindig mag niet. D66 zal een amendement indienen ertoe strekkende de vergunningstermijn op tien jaar te zetten.

De terrassen moeten om 10.00 uur opgesteld staan en om 2.00 uur 's nachts weer opgestapeld zijn. D66 vraagt tot welk tijdstip de terrassen minimaal moeten uitstaan, zodat er unanimitieit is op het plein.

PVV (Geurts) vindt de bourgondische sfeer van de stad van groot belang. Er blijkt grote aandacht te zijn voor de herinrichting van de pleinterrassen. Het raadsvoorstel moet daarvoor een juridisch kader geven. In het raadsvoorstel wordt op meerdere momenten benoemd dat er een nadere uitwerking wordt gegeven in 2020. Hierover heeft de PVV vragen, omdat dit onduidelijkheid creëert.

Ondernemers en ook de stad moeten weten aan welke kaders zij worden blootgesteld. Als deze kaders pas na besluitvorming worden opgesteld, dan kunnen daar haken en ogen aan zitten. Vastgesteld is bijvoorbeeld dat terrassen die in 2015 vergund zijn, niet in aanmerking komen voor verlenging. PVV wil weten op welke gronden verlenging niet is toegestaan. Op welke ratio wordt een integrale afweging genomen die niet in de verordening naar voren komt maar die door de portefeuillehouder zelf wordt gemaakt. Met andere woorden: de burgemeester gaat de integrale afweging doen. Wat nu als er een wisseling van portefeuilles plaatsvindt of als er een andere portefeuillehouder komt met een heel ander beeld van deze vergunningen? Gebeurt dit dan volgens dezelfde integrale afwegingen of juist niet? PVV vraagt de portefeuillehouder om een reactie op dit punt.

Hoe ziet de portefeuillehouder de buitensporig lange vergunning zoals in het raadsvoorstel is opgenomen? De benaming buitensporig lange vergunning is nogal vaag. PVV geeft aan het amendement van D66 over de vergunningstermijn van tien jaar te steunen. PVV hoopt van de portefeuillehouder een duidelijke reactie te krijgen om vervolgens een discussie mogelijk te maken. Op pagina 6 van het raadsvoorstel is de loodlijn gedefinieerd. Uit de stukken en uit reacties van ondernemers is gebleken dat de ondernemers het gevoel hebben dat het ze moeilijk gemaakt wordt. Een overheid dient ondernemen toe te laten en het hen niet te bemoeilijken als dat niet hoeft. PVV vindt de context het meest van belang. Het gaat hier om een situatie waarbij een begrip als terras belang heeft bij een duidelijke context die op eensluidende duidelijke gronden is gebaseerd. Er dient openheid te zijn over bereidwilligheid om te *laten* ondernemen. Dat is voor de PVV van immens belang. Leefbaarheid speelt hierbij ook een rol maar dit is een vaag en abstract concept. Het is moeilijk te definiëren. PVV vraagt niet om strakke kaders, dit is aan de stad en de ondernemers om te bespreken. De PVV begrijpt dat dit in de loop van de tijd na besluitvorming duidelijk gaat worden. Een loodlijn en de beoordeling van de integrale beweegredenen ziet PVV niet als de eerdergenoemde gecontextualiseerde aanpak waarbinnen de horeca kan opereren. PVV overweegt stellig om niet in te stemmen met het voorstel, als de loodlijn blijft staan zoals deze nu vergeven wordt.

PVV vraagt hoe het zit met ondernemers die bepaalde maatregelen nemen op terrassen, zoals het apart laten maken van terrasparasols, en er komt een bepaalde verandering in de verordening waardoor de horecaondernemer een gedeelte van het terras kwijtraakt. Is er dan sprake van compensatie aan de ondernemer?

PVV vraagt hoe de portefeuillehouder het ziet dat niet de tevoren uitgewerkte kaders veel meer zekerheid en transparantie geven richting de horecaondernemer, oftewel het maatwerk waarover gesproken wordt in het voorstel. Volgens PVV is maatwerk dat met elkaar wordt gediscussieerd, wat leidt tot consensus: veilig, duidelijk en met zicht op de toekomst. Dit betreft onder andere het aantal jaren in de vergunningregeling. PVV vraagt tot slot de toezegging dat ondernemers en belanghebbenden worden meegenomen in de te nemen stappen.

PVV legt nadruk op het feit dat het niet aan de raad is om het de ondernemers te bemoeilijken.

Mevrouw **Houben** probeert de inhoudelijke vragen zo goed mogelijk te beantwoorden. Waar het gaat om de rol van de raad is het des burgemeesters om een reactie te geven. Als aftrap geeft mevrouw Houben aan de zorgen die zijn uitgesproken door de fracties over de consequenties voor de horecaondernemers, te begrijpen. Ook hoort zij geluiden als ondernemers pesten. Zij wil vooropstellen dat er altijd terrassenbeleid is geweest en een regeling in de APV. In het terrassenbeleid 2015 was opgenomen dat er in 2020 een herverdeling zou plaatsvinden. Dat is destijds in het beleid opgenomen. De burgemeester is overigens ook in de huidige APV voor de terrassen het bevoegde gezag, zowel voor wat betreft vergunningverlening als voor het vaststellen van het terrassenbeleid. In de looptijd van het terrassenbeleid is er jurisprudentie gekomen. Toen het moment zich aandeed van de actualisatie van het terrassenbeleid, werd duidelijk wat de consequentie van de schaarse vergunningenuitspraak was. Dat betekende dat de tien procent juridisch niet meer toelaatbaar is. Dat betekent ook dat bij vasthouden daaraan, dit waarschijnlijk ertoe zou leiden dat ondernemers dit in een procedure aanhangig zouden maken en de gemeente in het ongelijk gesteld zou worden. Om die reden is de voorliggende terrasverordening opgesteld. Daarbij moet er sprake zijn van gelijke kansen,

niet zijnde per se een gelijk deel, maar wel dat elke potentiële gegadigde een gelijke kans moet krijgen. Dat dient te gebeuren aan de hand van transparante criteria die objectief toetsbaar zijn. Het gaat nog steeds om het verdelen van een schaars goed. Uiteindelijk kom je dan bij de loodlijn. Tot zover de context.

GroenLinks heeft over het verlaten van het bestendigingsgebied en over de criteria die nog niet zijn geformuleerd, gevraagd of er een zekere mate van carte blanche wordt gegeven in de uitvoeringsregels. Mevrouw Houben spreekt van twee soorten uitvoeringsregels, waarvan er één een nadere interpretatie van de weigeringsgronden is. In de huidige APV zijn de weigeringsgronden relatief beperkt. Het gaat vooral om openbare orde en veiligheid en een veilig gebruik van de weg. Deze worden nu ruimer. Het gaat ook om aspecten als wonen, leefklimaat, welstand en ruimtelijke inpasbaarheid. Dat zijn criteria die in de uitvoeringsregels worden uitgewerkt, niet als gemeente alleen maar samen met omwonenden, bijvoorbeeld met het Jekerkwartier, Koninklijke Horeca Nederland en de ondernemers. Het is niet iets wat de gemeente zelfstandig bepaalt. Dit geldt net zo voor de exploitatieregels, als het gaat om het gebruik van terrasschotten, terrasverwarming, openingstijden en dergelijke. Dit zijn allemaal zaken die met de exploitatie te maken hebben. Deze uitvoeringsregels, het terrassenbeleid zoals dit er was, werden voorheen door de burgemeester vastgesteld. Nu is het voorstel om deze door het college te laten vaststellen, omdat het om een veel breder toetsingskader gaat dat meerdere portefeuilles raakt. Vandaar is deze wijziging nu aan de orde. De rol van de raad zal door de burgemeester verder worden toegelicht.

Groep Maassen (Maassen) vraagt bij interruptie of de conclusie correct is dat, als het gaat over de artikelen 5, 6 en de nadere regels, de extra bevoegdheden van de burgemeester worden uitgebreid. Mevrouw **Houben** antwoordt dat de bevoegdheid niet wordt uitgebreid maar het toetsingskader is ruimer dan in de huidige situatie. Het toetsingskader wordt gehanteerd door de burgemeester. De uitvoeringsregels die een nadere uitwerking geven van de weigeringsgronden, liggen bij het college. Het college zal straks de verschillende gronden die daarin genoemd worden uitwerken, voor zover dat nodig is ten behoeve van de duidelijkheid. Het college houdt rekening met een aantal kaders die door de raad zijn meegegeven, zoals op het gebied van duurzaamheid, welstand en dergelijke.

Groep Maassen vraagt of dit betekent ten opzichte van de huidige situatie, waarbij alleen op basis van de APV geweigerd kan worden, dat er straks meer en bredere weigeringsgronden gaan bestaan om een vergunningaanvraag te weigeren. Die weigeringsgronden kunnen door de burgemeester worden vastgesteld. Zo staat het volgens Groep Maassen in artikel 5.

Mevrouw **Houben** antwoordt dat de weigeringsgronden als zodanig door de raad worden vastgesteld in de verordening. Zij verwijst naar artikel 5 en artikel 6 lid 4 van de verordening. Deze artikelen geven aan dat de burgemeester straks moet toetsen aan de hand van enerzijds de weigeringsgronden die de raad vaststelt en anderzijds aan de uitwerking die het college daaraan geeft, mede rekening houdend met de beleidskaders zoals die door de raad zijn vastgesteld.

Groep Maassen vraagt of de lijst van weigeringsgronden in deze verordening wordt uitgebreid ten opzichte van de lijst van weigeringsgronden zoals die nu in de APV geldt. Het antwoord daarop is volgens Groep Maassen bevestigend. Dit betekent straks concreet dat de burgemeester meer gronden kan hanteren om een vergunningaanvraag toe te staan dan wel te weigeren.

Mevrouw **Houben** geeft aan dat de burgemeester een bredere afweging kan maken. Dat heeft ook te maken met enerzijds de belangen van de horecaondernemers en anderzijds de belangen van de omgeving. Die belangen zijn hierin tot uitdrukking gebracht. Over verduurzaming van terrasverwarming en het coalitieakkoord heeft mevrouw Houben zojuist iets aangegeven. Zij geeft aan dat zij de Green Deal die is genoemd niet exact kent. Dit wordt onderzocht. Zij wil de uitvoeringsregels graag samen met Koninklijke Horeca Nederland en de omwonenden gaan opstellen. Dit aspect wordt daarin meegenomen.

SP (Schutte) verwijst naar de uitleg van artikel 5 en artikel 6 lid 4. Over artikel 5 vraagt de SP bij de zinsnede 'indien een ongehinderde doorgang voor weggebruikers niet is gewaarborgd' specifiek aandacht te besteden aan mensen die zijn aangewezen op een rollator of een rolstoel en mensen met kinderen die gebruik maken van een buggy en dergelijke.

De **voorzitter** geeft aan dat deze vraag eerder is gesteld en nog zal worden beantwoord. De voorgaande discussie betrof iets anders in relatie tot artikel 5.

Groep Lurvink (Lurvink) vraagt hoe de portefeuillehouder ervoor zorgt dat de belangen van de horecabezoekers worden meegenomen. Dit betreft de leefbaarheid in de binnenstad. Hoe waarborgt de portefeuillehouder de kwaliteit van het uitgaansleven in Maastricht? Groep Lurvink noemt met name het toestaan van het buiten staand drinken. Is er op dit punt gekeken naar maatwerk en zijn er uitzonderingen mogelijk?

Mevrouw **Houben** geeft aan dat dit zeker aspecten zijn, die ook in het kader van de enquête van de horecaondernemers naar voren zijn gekomen. Staand drinken of het gebruik van statafels zijn elementen die in de uitwerking van de uitvoeringsregels, met name als het gaat om lid 5 (de soort van exploitatie die er is en op welke momenten in de week) aan bod zullen komen. De horecabezoeker is bij een uitwerkingsproces wat moeilijker te betrekken. Mevrouw Houben gaat ervan uit dat Koninklijke Horeca Nederland en de horecaondernemers een goed beeld hebben bij wat de behoefte en de wens is van de horecabezoekers. Op die manier wordt dit tot uitdrukking gebracht.

Groep Lurvink (Lurvink) bedoelt met de horecabezoeker dat de uitdaging erin ligt deze belangen te identificeren en vast te stellen. Als er geen duidelijk systeem is voor het verwoorden van deze belangen in concrete wensen, dan is er een risico ten aanzien van de leefbaarheid.

De **voorzitter** vat de vraag van Groep Lurvink samen tot: op welke manier wordt de horecabezoeker gehoord. Daarop kan Mevrouw Houben antwoorden. De voorzitter geeft het woord aan de PVV.

PVV (Geurts) spreekt over een lastig parket als het gaat om de toetsingskaders. Wanneer is iemand staand aan het drinken? Hij noemt enkele situaties. PVV vraagt of de portefeuillehouder begrijpt dat dit menselijke moeilijkheden zijn die de toetsingskaders lastig maken om te beoordelen.

CDA vervolgt over het voorbeeld van statafels en buiten staand drinken. Als hier aanpassingen op gemaakt worden, moet dan ook de Horecanota en het Handhavingsbesluit worden aangepast? Dat betekent dat de raad er iets over kan zeggen.

Mevrouw **Houben** geeft aan dat de regels worden vastgesteld en inhoud wordt gegeven aan wat er wel en niet kan voor wat betreft bijvoorbeeld staand drinken. De Horecanota regelt wel iets over het toestaan van horecavestiging maar zegt niet iets over de terrassen. Dat is apart opgenomen in de Terrassennota. Handhavingsbeleid is binnenkort onderwerp van gesprek binnen de raad, bij behandeling van het Meerjarenprogramma Handhaven. Terrassen maken daarvan onderdeel uit. Daarbij wordt de raad betrokken.

CDA (Heine) vraagt of uitgezocht kan worden of in de verordening of in de raadsinformatiebrief het Horecabesluit wordt benoemd en hoe dit in relatie staat met een en ander.

Mevrouw **Houben** geeft aan dat het Horecabesluit wel genoemd wordt in verband met het vaststellen van de uitvoeringsregels. Daarbij wordt rekening gehouden met de kaders die door de raad zijn vastgesteld, daar is gerefereerd aan de Horecanota en aan het Handhavingsbeleid. De uitvoeringsregels en de verordening zijn de basis van hoe terrassen geëxploiteerd kunnen worden.

CDA (Heine) vraagt of bij het wijzigen van het buiten staand drinken ook het Handhavingsbesluit moet worden aangepast.

Mevrouw **Houben** verwijst naar de afspraken die de raad maakt over hoe wordt omgegaan met de intensiteit en de wijze waarop wordt gehandhaafd ten aanzien van terrassen. Nu zijn dat tafeltjes met stoeltjes. Dat zouden straks statafels kunnen zijn. Als de raad afsprekt dat terrassen een handhavingsprioriteit zijn, dan heeft het handhaven op de statafels prioriteit. Volgens Mevrouw Houben hoeft dat niet tot aanpassing van het handhavingsbeleid te leiden. Over de loodlijnen en het alternatief van 30 meter gezien vanaf het middelpunt van de gevel zegt Mevrouw Houben dat dit alternatief in feite de loodlijn is.

CDA (Heine) verwijst naar een eerdere discussie over de loodlijnen, waaruit CDA de conclusie trok dat in dat geval ook de Koestraat zou kunnen meedingen. CDA heeft naar aanleiding daarvan het alternatief bedacht om vanaf het middelpunt van de gevel te gaan meten. Aan de nabijheidseis richting het plein is dan altijd voldaan. Er hoeft dan geen horizontale lijn meer getrokken te worden. CDA wil graag andere voorbeelden zien.

Mevrouw **Houben** begrijpt dat CDA het heeft over een schuine lijn, niet een rechte lijn. Zij geeft nogmaals aan dat de loodlijn een criterium is waarvoor gekozen is. Het alternatief van de zichtlijn is lastig voor wat betreft objectiveerbaarheid en toetsbaarheid.

SPM (Willems) doet bij interruptie de suggestie om uit te gaan van adressen.

Mevrouw **Houben** vervolgt dat hier elementen aan kleven, waarbij van sommige ondernemingen niet duidelijk is of er een relatie is tussen het plein en de onderneming. Een andere onderneming die nu niet mee doet, zal volgens de adresregeling ook niet meedoen.

PvdA (Fokke) vraagt of er is nagedacht over het maken van onderscheid tussen droge en natte horeca bij de pleinen en een van beide daarbij toe te staan.

Mevrouw **Houben** antwoordt dat het gaat om horeca-inrichtingen. Er is geen sprake van gelijke kansen als een bepaalde vorm van horeca wordt uitgesloten.

CDA (Heine) refereert aan de raadsinformatiebrief waarin een directe relatie is opgenomen tussen horeca en pleinterrassen, de nabijheidseis. In de Terrasverordening van 2015 staat bij pleinterrassen dat het in de nabije omgeving moet liggen. CDA begrijpt daarom de loodlijn niet helemaal. Dit is overgenomen van de gevel- en straatterrassen. Uit de definitie van een gevel- en straaterras blijkt dat het inherent is aan een gevel- en straaterras dat er een directe relatie is, omdat het immers binnen de eigen gevelgrenzen ligt. Het gaat om de nabije omgeving. CDA krijgt nog steeds geen overzicht van andere mogelijkheden om daar aan te kunnen voldoen.

PvdA (Fokke) vraagt waarom er dan wel onderscheid wordt gemaakt ten aanzien van de winkelondersteunende horeca, en niet tussen natte en droge horeca.

Mevrouw **Houben** geeft aan dat de winkelondersteunende horeca voornamelijk bestaat uit detailhandel, een winkel met enige mate van horeca-activiteit. Droge en natte horeca zijn plain horeca-inrichtingen.

Mevrouw Houben zegt dat alle mogelijke zaken en criteria tegen elkaar zijn afgewogen en afgezet tegen de uitgangspunten van de jurisprudentie over schaarse vergunningen. Dat heeft geleid tot het resultaat dat nu voorligt. Dit komt blijkbaar niet tegemoet aan wat het CDA verwacht.

De **burgemeester** geeft aan dat een aantal alternatieven is bekeken. De loodlijn voldoet het meest aan de criteria. Dat is objectief en goed te controleren. Bij een zichtlijn is de vraag: welk zicht en vanuit welke hoek en hoeveel afstand. Bij de keuze voor een adresregeling, vallen er ook zaken af, ook daarmee is het probleem niet opgelost. Betere ideeën zijn welkom, maar de genoemde alternatieven tot nu toe bieden geen oplossing.

GroenLinks (Passenier) bespreekt het maken van een zichtlijn, uitgaande van het middelpunt van het plein, door een cirkel met een nader te bepalen diameter te trekken. Alles wat binnen de cirkel valt, betreft ondernemingen die mogen meedoen. Dit is volgens GroenLinks een helder criterium dat niemand uitsluit.

SPM (Willems) vindt het adres van het pand de meest eerlijke oplossing.

Mevrouw **Houben** vervolgt met de beantwoording van de vragen van Groep Lurvink. Het Kläöske zou rechten hebben opgebouwd waarmee rekening gehouden moet worden. Alle horecaondernemingen in de omgeving moeten een gelijke kans krijgen. Daarom kan niet aan de voorkant een extra kans

worden geboden aan ondernemingen die al bestaande rechten hebben. Mevrouw Houben begrijpt het gevoel maar stelt dat op basis van de criteria daaraan niet kan worden voldaan.

Voor droge horeca zouden dezelfde openingstijden moeten gelden. Nu is het zo dat droge horeca die in aanmerking wil komen voor een pleinterras, kan volstaan met één toilet. Een horecaonderneming dient in elk geval te beschikken over een toiletgelegenheid, zodat mensen die op het terras iets drinken de gelegenheid hebben om naar het toilet te gaan. De toiletgelegenheid, de openingstijden en andere zaken kunnen aan bod komen in de uitvoeringsregels. De raad geeft daar nu al richting in aan, door bijvoorbeeld te zeggen dat ten aanzien van de openingstijden het beginsel gelijke monniken, gelijke kappen gehanteerd moet worden.

Over een terras aan de Sporenstraat geeft mevrouw Houben aan dat vergunningverlening als zodanig nog niet aan de orde is. Het is nu te vroeg om te spreken over het verlenen van individuele vergunningen. Wel is van belang dat deze verordening het kader krijgt om meer mogelijkheden te bieden voor het leveren van maatwerk dan nu in het bestendigingsbeleid mogelijk is.

Als de weigeringsgronden nader uitgewerkt worden in uitvoeringsregels kan er een bepaalde mate van gebiedsdifferentiatie worden doorgevoerd.

D66 (Pas) bij interruptie, vraagt of het aantal toiletten bij droge horeca realistisch is.

Mevrouw **Houben** gaat ervan uit dat bedoeld wordt een dubbele toiletgelegenheid bij de droge horeca aan de pleinterrassen en niet aan terrassen elders in de stad. De eis die nu is opgenomen betreft expliciet de pleinterrassen. Als de meerderheid van de gemeenteraad de eis van twee toiletten bij de droge horeca onderschrijft, dan zal het college zich daaraan conformeren.

D66 (Pas) voorziet een amendement op dit punt.

Groep Lurvink (Lurvink) meent dat het terrassenbeleid zo gevoelig is bij de raad omdat het heel intrinsiek de kwestie van leefbaarheid en levendigheid van deze stad raakt. Groep Lurvink vraagt hier aandacht voor.

Mevrouw **Houben** geeft aan dat hetgeen Groep Lurvink schetst is verankerd in de onderhavige verordening. Via de verordening kan meer rekening worden gehouden met de behoefte aan levendigheid.

In het voorstel is opgenomen dat de herverdeling aan de ondernemers gelaten wordt. Eerst zal bepaald moeten worden welke ondernemingen kunnen deelnemen aan dat plan. Pas dan kunnen de ondernemers samen kijken hoe zij het indelingsplan vormgeven.

PVV (Geurts) is blij dat Mevrouw Houben zegt dat ondernemers met elkaar in gesprek kunnen gaan. De gemeente kan niet zeggen wie wel mag deelnemen en wie niet.

De **burgemeester** geeft aan dat dit te maken heeft met de jurisprudentie. De gemeente moet voldoen aan de uitspraak omdat het schaarse vergunningen betreft en iedereen gelijke kansen moet hebben. Als dit wordt vrijgelaten dan kan de gemeente daar niet aan voldoen. Daar zit een juridische belemmering.

SAB (Gorren) komt terug op het verzoek van de burgemeester om een oplossing. SAB ziet alleen een oplossing als bij de pleinterrassen de definitie van het woord plein wordt aangepast, met de aanvulling: plus rondweg. Elk plein heeft immers een rondweg. Daarmee is het probleem opgelost, inclusief het probleem voor het Kläöske.

De **burgemeester** reageert hierop door te zeggen dat het punt is dat als het over adressen gaat, het Kläöske officieel niet aan het plein ligt en niet dat adres heeft. Als een passer in het midden van het plein wordt gezet en een cirkel wordt getekend, vallen er ook ondernemingen af die er nu wel in zitten en komen er andere voor in de plaats. Er is geen panacee, één aanpak die aan alle wensen voldoet.

Mevrouw **Houben** vervolgt over de inbreng van 50PLUS ten aanzien van uitsluiting van ondernemingen met een terras kleiner dan 20 vierkante meter. Bij deelname aan het indelingsplan moet dat voor tenminste 20 vierkante meter zijn.

Sinds lange tijd worden terrasvergunningen verleend voor een periode van vijf jaar. Ondernemers zijn daarmee bekend en kunnen daar in hun bedrijfsvoering rekening mee houden. Bij de start van het verlenen van terrasvergunningen was de termijn drie jaar. Tot nu toe is de langst mogelijke termijn vijf jaar. Als de termijn wordt verruimd zal de vraag zich voordoen of ondernemers die op enig moment gaan starten een gelijke kans hebben of acht jaar moeten wachten.

CDA (Heine) verwijst naar haar inbreng in de stadsronde. Schaarse vergunningen spelen ook bij de marktondernemers. Bij een duidelijke en goede onderbouwing is er echt een marge van vijf tot vijftien jaar. De schaarse vergunningen zijn gebaseerd op zo veel mogelijk gelijke kansen voor iedereen. De gemeente zit niet per definitie vast aan een periode van vijf jaar.

Mevrouw **Houben** vindt het lastig om een voorspelling te doen over juridische procedures. Het proces kent een lange aanloop. Er zijn sinds 2015 gesprekken gevoerd, brieven uitgewisseld, de vergunningen zijn met een jaar verlengd. Ondernemers hebben hierop kunnen anticiperen. Over de zorgvuldigheid om er samen met de ondernemers uit te komen heeft zij al een en ander gezegd. Ook de leefbaarheid is besproken, de inbreng van het Jekerkwartier, hoe worden de bewoners meegenomen en de locatie Koestraat. Getracht wordt het proces zo veel mogelijk digitaal af te handelen. Het bestemmingsplan wordt nu al veel meer geïncorporeerd in de terrasverordening.

PVM (Meese) merkt op dat 48 bladzijden in drievoud indienen en op advies van de ambtenaren een advocaat inschakelen, niet strookt met de opmerking om het proces te vereenvoudigen via digitale weg.

Mevrouw **Houben** geeft aan dit mee terug te nemen en intern nogmaals te bespreken. Zij adviseert ondernemers die tegen dergelijke problemen aanlopen om contact op te nemen met de casemanager Horeca, de heer Van de Weerd.

Groep Maassen (Maassen) verduidelijkt haar eerdere vraag: wat zijn nu de geldende regels? Wat gaat er in deze terrasverordening veranderen en hoe zit het met de terrasvrije periode?

Mevrouw **Houben** antwoordt dat de huidige situatie is dat uitsluitend gevelverwarming is toegestaan, behalve tijdens Magisch Maastricht, dan mag dit ook op straat- en pleinterrassen. Dit betreft een periode tot de eerste week na de kerstvakantie. De nieuwe regels zijn onderdeel van de gesprekken over de uitvoeringsregels. Gevelterrassen zijn het hele jaar toegestaan, straat- en pleinterrassen moeten gedurende zes weken worden opgeruimd omdat dit de gelegenheid geeft om de vrije openbare ruimte met elkaar te kunnen beleven en te delen. Dit is een punt dat van oudsher in het terrassenbeleid is opgenomen.

Over het uitbreiden van de terrasruimte aan het Onze Lieve Vrouweplein, als oplossing voor het loodlijnprobleem antwoordt mevrouw Houben dat zij begrijpt dat het lijkt dat er nog ruimte is bij het Italiaans Restaurant. Het Onze Lieve Vrouweplein op zich biedt volgens mevrouw Houben geen ruimte meer.

Groep Maassen (Maassen) doelde in haar vraag op de ruimte van de hele strook aan de linkerkant vanaf de Basiliek gezien. Niet specifiek de ruimte tegenover het Italiaanse Restaurant.

Mevrouw **Houben** begrijpt welke ruimte bedoeld wordt. Zonder in te gaan op individuele situaties geeft zij aan dat dit conflict kan opleveren met het gebruik van de kerk.

Gevraagd is een ruimere periode toe te staan voor het indienen van het indelingsplan, van zes weken tot drie maanden. Mevrouw Houben vindt drie maanden een heel ruime periode. Als de ondernemers er niet uitkomen en het college het zelf moet gaan doen, dan wordt de doorlooptijd erg lang. De raad kan met een voorstel komen voor de duur van de termijn.

Groep Maassen (Maassen) komt terug op de terrasverwarming. Is correct dat de gevelverwarming het hele jaar door is toegestaan, net als de gevelterrassen? Hoe zit het dan met de overige terrasverwarming?

Mevrouw **Houben** bevestigt dat terrasverwarming op pleinterrassen en straatterrassen uitsluitend is

toegestaan ten tijde van de Magisch Maastrichtperiode, van november tot begin januari. Mevrouw Houben stelt voor de suggestie van D66 over het Cörversplein en het trafohuisje, over te nemen. Loting is dan niet meer aan de orde.

De **burgemeester** bevestigt dit.

SP (Schut) meent dat een tweetal vragen zijn overgeslagen. Schriftelijke beantwoording daarvan is wat de SP betreft ook akkoord. Het gaat over de vraag of de vergunningsaanvraag en het vergunningenbesluit openbaar gemaakt worden en of daarop een bezwaarschiftenprocedure van toepassing is. De andere vraag is of het in de nieuwe verordening mogelijk blijft om een vergunning in te trekken.

Mevrouw **Houben** beantwoordt de vragen van de SP. De gemeente Maastricht publiceert nu alleen besluiten waarvoor dat wettelijk verplicht is. Daar hoort de terrasvergunning niet bij. Wel is de gemeente sinds kort overgeschakeld op het digitaal publiceren. Fasegewijs wordt bekeken of en hoe andere besluiten, waarvan dit niet wettelijk verplicht is, ook gepubliceerd kunnen worden. De terrasvergunning kan daarvan onderdeel uitmaken. Als er een besluit op wordt genomen en er een terrasvergunning wordt verleend, dan geldt daarvoor een bezwaar- en beroepsprocedure. De intrekingsgronden zijn nog steeds actueel en in de verordening opgenomen.

D66 (Pas) had nog een vraag openstaan over het uitzetten van de terrassen om 10.00 uur en 's nachts om 2.00 uur het opruimen ervan. Is er in de stukken een tijdstip opgenomen tot wanneer de terrassen moeten blijven staan?

Mevrouw **Houben** geeft aan dat dit in de verordening niet is uitgewerkt. Dat zal in de uitvoeringsregels aan bod komen. Doel is om een gelijk beeld op de pleinen te laten ontstaan.

50PLUS (Gilissen) stelt de vraag wat dit betekent als een horecaondernemer een vrije dag heeft.

Mevrouw **Houben** wil nu spreken over het grote geheel en de praktische details op een ander moment te bespreken.

De **voorzitter** stelt voor de vergadering op een ander moment voort te zetten. De beantwoording zal dan worden afgerond en in een tweede ronde kan de raad zijn punten inbrengen.

Hij sluit de bijeenkomst om 21.00 uur onder dankzegging aan de aanwezigen en schorst de vergadering tot een nader te bepalen tijdstip.

Maastricht, 21 januari 2020

Vroemen
secretaris

Van der Gugten
voorzitter